

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 183/2024
29.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика и кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александре Арсић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 133/22 од 04.07.2023.године и Вишег суда у Врању Кж1 195/23 од 05.12.2023. године, у седници већа одржаној дана 29.02.2024.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александре Арсић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 133/22 од 04.07.2023.године и Вишег суда у Врању Кж1 195/23 од 05.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К 133/22 од 04.07.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, за које му је претходно утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и изречена му је условна осуда којом му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од десет месеци са роком проверавања у трајању од две године.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати на име судског паушала износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећени ББ ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж1 195/23 од 05.12.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА, адвокат Александра Арсић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, док у образложењу наводи повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да укине побијане пресуде у целини или делимично и врати предмет на поновни поступак пред измењеним већем.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у образложењу захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног истиче да претња која је описана у изреци побијане пресуде није подобна да доведе до забрањене последице која се састоји у угрожавању сигурности. С обзиром да у конкретном случају не постоји непосредна, ни озбиљна претња која се односи на напад на живот и телесни интегритет оштећеног ББ, те која би, као таква, код оштећеног објективно могла изазвати осећај страха и животне угрожености, бранилац износи закључак да самим тим не постоји ни радња извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. ЗКП, због ког је окривљени оглашен кривим. Бранилац окривљеног, осим тога, у образложењу захтева погрешно нумерише повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП истичући заправо повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, наводима да се у конкретном случају не ради о два кривична дела и то насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, већ о једном кривичном делу проистеклом из истог догађаја. Бранилац, у вези наведеног, истиче јединство дела проистекло из истог чињеничног стања, пасивног субјекта и учиниоца, те једне континуиране радње, па се не може радити о стицају два кривична дела.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Одредбом члана 138. став 1. Кривичног законика прописано је да кривично дело чини онај ко угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот

или тело тог лица или њему блиског лица и да ће се казнити новчаном казном или казном затвора до једне године. Радња извршења основног облика кривичног дела састоји се у употреби претње да ће се напасти на живот или тело неког лица или њему блиског лица, чиме се угрожава сигурност пасивног субјекта која се манифестује у његовом осећају несигурности.

Предметно кривично дело је свршено када је претњом створен осећај угрожености код лица коме се прети. При том је за постојање дела битно да се ради о озбиљној претњи која код пасивног субјекта изазива неспокојство, узнемирење или страх за живот и телесни интегритет.

Озбиљност претње оцењује се према томе да ли је објективно могла створити утисак да ће бити реализована, односно да ли је оштећени имао основа да поверује да ће претња бити остварена.

Одредбом члана 194. став 1. Кривичног законика прописано је да ко применом насиља, претњом да ће напасти на живот или тело, дрским или безобзирним понашањем угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање члана своје породице казниће се затвором од три месеца до три године.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичних дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, по налажењу овог суда, из изреке правноснажне пресуде и то навода да је окривљени АА „...у стању урачунљивости са умишљајем, претњом да ће напасти на живот или тело и дрским и безобзирним понашањем угрожавао спокојство и душевно стање члана породице, свог оца, ошт. ВВ, те угрозио сигурност претњом да ће напасти на живот и тело свог брата ошт. ББ, са којим не живи у заједничком домаћинству, на тај начин што је најпре, док је седео за столом ...за којим су седели оштећени, други гости и рођаци... најпре повукао сто уназад ка себи и прокоментариосао „Нећу да седим са смрдље“, очигледно мислећи на оштећене, затим је размењивао увреде са ошт.ББ и након тога бацио три пивске флаше у ББ правцу, који је успео да ескивира ударце, да би потом након интервенције и одласка полиције, у тренутку када су оштећени ВВ и ББ седели испред куће у свом делу дворишта, кренувши ка спратном делу куће, застао и ББ и ВВ упутио речи претње „Убићу и тебе и тебе“, гестикулирајући прстом у правцу оштећених, ушао у кућу, па се поново вратио и ВВ упутио речи; „Тебе нећу да убијем, оставићу те да патиш, а ББ ћу да убијем“, показујући прстом у њиховом правцу, услед којих радњи су оштећени ВВ и ББ осетили узнемиреност и страх за сопствену безбедност, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење“, јасно и недвосмислено произлази да се у описаним радњама окривљеног АА стичу сва битна законска обележја кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1.КЗ и кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ учињена у стицају, за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим.

По оцени овога суда, овако упућена претња ошт.ББ (бацање три пивске флаше у правцу ошт.ББ, критичном приликом, те упућивање претњи и понављање претњи да ће „убити ББ“ уз гестикулацију) је, супротно наводима изложеним у захтеву, објективно подобна да створи осећај угрожености код оштећеног, те се у радњама окривљеног очигледно стичу сва субјективна и објективна обележја кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 1. КЗ, због ког је побијаним пресудама оглашен кривим.

Поред тога, по оцени овог суда претња да ће напасти на живот или тело и дрско и безобзирно понашање окривљеног (описано понашање окривљеног који застаје и ББ и ВВ упућује речи претње „Убићу и тебе и тебе“, гестикулирајући прстом у правцу оштећених, те улази у кућу, па се поново враћа и ВВ упућује речи; „Тебе нећу да убијем, оставићу те да патиш, а ББ а ћу да убијем“), је, супротно наводима изложеним у захтеву, такође подобна да угрози спокојство и душевно стање члана породице - оца окривљеног, ошт. ВВ, те се у радњама окривљеног очигледно стичу сва субјективна и објективна обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, због кога је оглашен кривим.

При том је Врховни суд имао у виду наводе из захтева за заштиту законитости, да се у конкретном случају ради о једном, а не о два одвојена кривична дела из члана 138. КЗ и 194. КЗ учињена у стицају, али је нашао да су исти неосновани.

По налажењу овог суда, у описаним радњама окривљеног, стоје сва обележја кривичних дела за које је оглашен кривим, у смислу одредбе члана 439. тачка 1) ЗКП. Правилно су нижестепени судови применили кривични закон приликом оцене да се у конкретној ситуацији ради о два одвојена кривична дела учињена у стицају, имајући у виду да из списка предмета произлази да окривљени и ошт. ББ, брат окривљеног, не живе у истом домаћинству у смислу неопходног услова из члана 112. тач. 28) КЗ, те се у односу на овог оштећеног не може радити о кривичном делу насиље у породици из члана 194. КЗ, већ о кривичном делу угрожавања сигурности из члана 138. став 1. КЗ. Ово стога што је одредбом члана 112. тачка 28) КЗ експлицитно прописано ко се сматра чланом породице, при чему је у односу на браћу неопходан услов да живе у заједничком домаћинству, што у описаној ситуацији није случај. Осим тога, радње кривичног дела из члана 138. КЗ и 194. КЗ се разликују према заштитном објекту, опсегу радњи и пасивном субјекту према коме се могу предузети (члану породице код кривичног дела из чл.194. КЗ), па суд налази да радња кривичног дела учињена према ошт. ББ – угрожавања сигурности из члана 138. КЗ није могла консумирати радњу кривичног дела учињену према члану породице - оцу окривљеног ошт. ВВ - насиље у породици из члана 194. КЗ, како то погрешно истиче у захтеву бранилац окривљеног, већ се ради о две одвојене радње, различитим оштећеним и различитим последицама за два пасивна субјекта.

Стога су неосновани наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује да у радњама окривљеног нема елемената предметних кривичних дела, односно да се не ради о два кривична дела већ о једном, те да су побијане пресуде донете уз повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП.

Поред тога у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, наводи да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, али истакнуту повреду образлаже наводима да је суд пристрасно оценио доказе, те цитира наводе исказа оштећених, затим даје сопствену оцену изведених доказа и саслушаних сведока ГГ и ДД и одбране окривљеног, на који начин бранилац оспорава утврђено чињенично стање у смислу члана 440. ЗКП.

Поред изнетог, бранилац указује и образлаже повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, као и повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, сходно одредбама члана 485. ЗКП, нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, па се Врховни суд у разматрање и оцену истих није упуштао.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александре Арсић, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић